

Gençler, Selâmunaleyküm

Nureddin Yıldız'ın 16.02.2020 tarihli (384.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Bu ümmetin genç yüreklerine, delikanlılarına Allah'ın mübarek ismi olan selamı anarak sözlerime başlıyorum.

Ey gençler! Size 'selâmunaleyküm' diyorum ama yolda karşılaştığımız birine mecburen söylenmiş gibi değil. Selam Allah'ın adıdır, onun üzerinizde olmasını dileyerek ve yürekten söylüyorum bunu. Allah'ın himayesinde olursanız, fitnelerden ve afetlerden korunursunuz diye söylüyorum. Çünkü bir insanın üzerinde Allah'ın selamı varsa o güvendedir. İnsan, Allah'ın selamıyla beraberse ve ona melekler Allah'ın selamını getirdiyeler ateş o kimseyi yakmaz, su boğmaz, hastalık onu çökertmez.

Allah diyen, sabah namazı kılan, Kur'an'ı okuyan gençler! Allah'ın selamı üzerinize olsun. Çünkü siz Allah'ın selamıyla hayat sürdürdüğünüz ve o selamı himayeniz bilip korunma çadırınız olarak gördüğünüz sürece sizi üniversite imtihanı bitiremez, puan kaybetmek derdinde olmazsınız, acaba biri tarafından sevilcek misiniz sorusunun endişesiyle uykusuz kalmazsınız. Allah size yeter, sizi korur ve cennetini söz olarak verdiği gibi dünyayı da söz vermiştir.

Kâğıt parçalarına, babasının emekliliğine, vaatçilerin vaatlerine güvenenden çok Allah'ın selamına güvenen ve onun rahmetine sığınan gençleri, biz yaşlıların da rahmet sebebi olarak görmemiz gerekir. Yarın insanlığı ve Müslümanlığı onlar koruyacakları için belki bugün bizim nefes alma ve insan olarak bu topraklarda yaşama hakkımız bulunacaktır, Rabbimizin izniyle.

Allah'ın meleklerini şahit tutarak söylüyorum ki bu selam ile oturup kalkan, Allah'ı kendisiyle bilerek hareket eden genç kardeşlerimi çok seviyorum.

Onların kalbi daha temizdir, günahları benimkiler kadar birikmemiştir diye seviyorum.

Ümmetimin ve insanlığın onlardaki umudu, bendekinden fazladır diye seviyorum.

Onlardan biri gelecek, ümmetimize benim yaptığımdan daha fazla hizmet edecek, daha dik ve tavizsiz duracak diye seviyorum.

O Allah der, Kur'an okurken daha heyecanlı olacak diye seviyorum.

Ümmetimizin Afrika'dan Antarktika'sına kadar insan ve Müslüman olarak yaşayan herkesin, yarına dair emellerinin ve iyilik umudunun bugün sabah namazına kalkan, Âsiye'yi ve Meryem'i özleyen genç kızlar olduğunu biliyorum. Onları bunun için çok seviyorum. Eğer bugün yaşanan sayısız felaket ve afetin üzerine bir de o gençlerin geleceğine dair umudumuzun yokluğu söz konusu olsaydı herhâlde bir gecenin sabahını bulmadan kahrolup gitmiştik dünyadan. Allah o gençlerden razı olsun ki sabah namazını hayatın başlangıcı olarak algılayan, Kur'an-ı Kerim'i Rabbinin emaneti bilerek okuyan, harama tevessül etmeyen, yalan konuşmayan ve çalanla beraber durmayan, anne-babasını Rabbinden sonraki en büyük hak sahipleri bilip saygıyı eksik tutmayan kişilerdir.

Topraklarımızın bereketi o gençler vesilesiyledir. Allah'ın dini onlara emanettir, tıpkı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin bu fani âlemden ayrılırken sadece on yedi yaşındaki bir çocuğa ümmetinin ordularını emanet edip gittiği gibi.

Şimdi bana birileri, gençleri abartıp şımarttığımı söyleyecek olsalar onlara Allah ve Resûlullah'ın on beş yaşından itibaren insanı adam saydığını söyledim. Biz yirmi yedi yaşındakilere hâlâ ev kurup teslim edemiyor olsak bile Allah böyle görmüyor. Gençleri şımartmamayı, adam yerine koymamayı düşünenler öyle düşünedursun; Ebu Bekir radiyallahu anha gelerek ümmetin başında o dururken Üsâme adındaki on yedi yaşında çocuğu bir ordunun başına geçirmekte ne mana olduğunu

söyleyenlere müminlerin ilk halifesi, “Ebu Bekir, Resûlullah’ın görev verdiğini görevden alacak değildir” diyerek cevap vermişti.

On yedi yaşında bir genç, ümmetimizin bütün değerlerini ve mukaddesatını taşıyacak, insanlığın yükünü omuzlayacak kapasitededir. Kör anneler ve babalar, on yedi senedir hâlâ ev teslim edilemez, yanında ciddi söz konuşulamaz, bilgisayar oyunlarından başını kaldırmaz çocukların sahibiyseleler oturup ağlaması gereken de onlardır. Sen oturup ağla ki on yedi senede hâlâ şekil verememişsin çocuğuna!

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bir köle çocuğu, burnu eğri ve zenci olduğu yani insanları güldürecek çapta aykırı olmasına rağmen ümmetin ordularının başına getirmişti. Sen o peygamberin ümmetindensin ama evindeki çocuklardan biri yirmi yedi yaşına geldiği hâlde namaz görevi bile tam teslim edilemez, saatini kurup namaza uyanamaz durumdaysa kabahatin hepsi illa onun değildir.

Üniversite imtihanında dünyanın bilim birikiminin akademik meyvelerine soru olarak muhatap tutulacak bir çocuğun aynı zamanda tavuk idare edecek kadar bile melekelerinin gelişmemiş olması, o güne kadar gelişinde bir yanlışlık bulunduğunu düşündürür. Gençlere sitem ederek konunun içinden çıkmaya kimsenin hakkı yoktur. Süt emzirmek, mama bulmak görevimizdi de onlara insanlık kazandırmak görevimiz değil miydi? Niye büyük toplantılar yapıldığında ‘sen çocuksun’ diyerek dışarıda bırakmıştın onu? Resûlullah aleyhisselam Bizans elçisiyle görüştüğü toplantıda, on yaşındaki çocuğu da bulundurduğu için aradan yedi yıl geçince ordusunun başında onu gönderebilmişti. Fakat onun sünnetine uymayı sadece sakal bırakmak, öğle namazının sünnetini dört rekât kılmak diye anlarsak elbette geleceğimiz durum bugünkü gibi olacaktı.

*

Gençler,

Siz tembel anne-babalarınıza ve içinde bulunduğunuz toplumun sürüngen huylarına bakmayın. Ümidiniz olan Resûlullah’a, sizi hangi kapasiteyle donattığına bakmanız gereken Allah’a bakın. Bir üniversite imtihanında size sorulanlar, kabirde sorguya çekilmenizle görevli melekelerin soracaklarından milyon kere daha zordur. Velileriniz birincisini başarmanız için uğraşmış, ikincisiyle ilgili ve adam olduğunuza inandırmak konusunda ise yavaş hatta isteksiz durmuş olabilirler. Siz Allah’a ve Resûlullah’a bakın; sizi nerelerde görmek ve nereye yükseltmek istiyorlar.

19 yaşındasın ve babandan daha kaliteli bir namaz heyecanı taşıyorsun, ne mutlu sana ki Allah seni kendisine bağlamış. Baban Kur’an okumayı bilmiyor, sen biliyorsun. Annenin sünnet heyecanından fazlası sende var, ne güzel. Sakın bu bağı koparmayasın, çok üzülürsün ve kıyamet gününde babanı da mazeret diye ileri süremezsün. Babanı geçmek zorundasın. Babanın girmediği imtihanlara girdin, onun yaşamadığı bir dünyada yaşıyor ve bulmadıklarını buluyorsun. Onun, senin yaşındayken maaş olarak göremediğinden fazla parayı burs olarak alıyorsun.

Allah’tan kork. Büyük düşün. Demek ki âlemlerin Rabbi seni büyük yerlerde görmek istiyor. Annen ne Meryem ne Âsiye isimlerini duyunca heyecanlanmazken sen bu ismi kendine rol model diye bellemiş, onlar gibi olmaya çalışmaktasın. Bu kapasite sende varsa Rabbini tanıdın demektir, tutunduğun kulpu sakın bırakma, kaybetme. Yolunu şaşırma ve kendini basit görme. Çünkü Allah, verdiği nimetler kadar karşılık görmek ister. Seni genç yaşında Kur’an, iman, ahlak ile tanıştırmış ve hayâ damarı kopmamış biri olarak ergenliği aşip hayata tutunmuşsan bu nimetleri bir daha hiç kaybetmemek endişen de daima heyecanıyla at başı gitmelidir.

Aksi takdirde kıyamet günü, annen ve babandan daha çok ağlarsın. Allah, onların nesline vermediği imkân ve nimet bolluğunu sana verdi. Onlar belki namazı bile açıkça kılamadıkları zamanda yaşıyor,

manevî kısıtlanmayla boğuşuyorlardı. Sen ise namazın her yerde kılınabildiği bir ilahî lütuf ve kerem altında hayat sürüyorsun.

Öyleyse ey Müslüman genç, Allah'ı unutamazsın!

Gençliğinin hesabını Allah sana soracaktır. Rahatsız olmana, ciğerlerinin hastalığına sebep olacak bir şeyi yerken bile Allah'ı unutamazsın. Sen demelisin ki bu gençlik madem Allah'ın emanetidir, bunu çarçur edemem. Bu gençliği Allah için değerlendirmem lazım ve hastalanırsam sabah namazına kalkamam, sesim kesilirse Kur'an'ı rahat okuyamam ve Rabbimle bağım zayıflar. Gözlerimi saatlerce bilgisayar karşısında tutup bozamam çünkü bu gözlerle daha çok dindar olup sünnet-i nebevîye daha fazla sarılacağım. Daha çok para kazanan Müslüman olup hayatın lezzetini daha fazla yaşayacağım...

Dindarlık deyince sadece sakal bırakmak anlamayasın Müslüman genç. Güçlü bileği olmak, en iyi atletten daha iyi koşmak da dindarlıktır, Allah güçlü beden sahibi olmanı ister, yirmi beş yaşındayken bile çökük kaslı ve patates çuvalı gibi olmanı değil. Vurduğunda ezen, konuştuğunda susulan, yürüdüğü zaman yere bastığı belli biri olmanı ister Rabbimiz. İmtihandan zoraki geçen değil, bütün puanları almayı hedefleyen genç olmanı da ister.

Böyle olmazsan Allah'ın seni ne için yarattığı ama senin ne yaptığın çelişkinin cevabını veremezsin yavrum.

*

Yirmi yaşında bir delikanlı sırf üniversite okuyor diye babasından harçlık mı almış? Buna niçin mecbur olursun? On sekiz yaşından sonra hiçbir genç babasından harçlık almamalıdır, babası zengin bile olsa. Fakültede geçen zamanı haricinde yarı zamanlı bir işte çalışmak ve para kazanmak mümin gencin prensibine daha uygun olmalıdır. Annenin dul maaşından harçlık alarak üniversiteye gitmek Müslüman gencin işi olmamalıdır, böyle bir başlangıç hayata kambur başlama nedeni olacaktır.

Artırmak diye bir şeyden haberi olmamak da Müslüman gence yakışmaz. Cebine biraz para girince ilk işi yeni model telefon almak değildir gencin. Adam olduğunu, ev idare edebileceğini göstermesi gereken ve zaten görseler de zor anlayacak ailesine, para biriktirebildiğini ispatlayamayan bir gencin öncelikle evliliği hak edip etmeme meselesi vardır –ailesinin izin vermesinden önce. Ele geçirdiğin bursu idare edemiyorsun ki aile idaresine eğilesin.

Seni Allah cennet için yarattı ve orada Ashab-ı Kehf ile beraber görmek istiyor. Onlar da üniversite çağından çok ileri yaşlarda değillerdi. Kendini niçin her gün cennetten bir adım daha uzaklaşacağı pozisyonlarda tutasın? Niye küçük düşünesin? En büyük Allah'ın, en büyük dinin, çok büyük bir peygamberin adamı ve çok büyük bir ümmetin mensubusun sen. Mesele yalnızca başörtüsü takmak aşamasından ibaret değil; başı donatmak da gerekiyor.

Hedeflenen başarılamazsa da bu, kul olarak seni ilgilendirmez. Sen uçmayı hesap edersin ama kaderinde yürümek vardır, gerisini merak etmene gerek olmaz. O zaman sen, bir peygamber olmasına rağmen oğluna bile söz geçiremeyen Nuh aleyhisselam gibi niyetinle kazanırsın. O da istediklerini gerçekleştirmemiş ama Allah'ı bulmuştu. Senin vazifen, Allah'ın tayin edeceği sonuçları belirlemek değildir; o sonuçlar için arzulu olmak, şeytana alet olacağın işlere düşmemek ve büyük düşünmektir kulun vazifesi. Ötesi Allah'ın kaderine kalmıştır.

Eli, dili ve kalbi temiz bir genç ol; geri kalan hiçbir şeyden korkma. Harama tutmamış, temiz giyinen, şüpheden uzak duran biri olmaya çalış ki Allah'a güvenebilen kalp taşıyasın. Allah'a ne kadar güveneceğin sorusunun cevabı ise ona ne kadar muhtaç olduğunun cevabıyla aynıdır. Kalbini ve zihnini Allah'ın doldurduğu kadar insan olabilirsin –Müslümanlık şöyle dursun. **Şeytan sana yaklaşmak ve zihnini yıkmak istediğinde hiçbir zaman direkt "Allah'ı inkâr et" diyerek hedefine koşmaya çalışmayacak, önce kalpteki o güveni kurnazca ve akıllı adımlarla sarsmak isteyecektir.**

Sana vuracağı bir yumruk için beş yüz tur dolanıp sonra gelebilir. Sen ona “Mağaradaki Ashab-ı Kehf ile beraber olan Allah beni niye yalnız bıraksın!” diyebilmelisin, tavırlarınla.

Mümin kardeşlerime, dünyada bulunmadığım zamanlarda beni rahmetle anmaları ve hayırla yâd ettikleri bir ağabeyleri olarak görmeleri temennisiyle Allah’ın selamını gönderiyorum. Allah’ın selamı üzerinize olsun, selam siz olasınız. Fakat bir gerçeği unutmamalısınız: Sulu, cıvık, yattığı-kalktığı belirsiz, ‘eh işte’ tipler ümmetimizin umudu olamazlar. Salı gününden çarşambası belli bir takvimin peşindeyiz biz. On yaşındaki görüntün kırk yaşındaki günlerini göstermelidir bana. ‘Çocuk’ diyorsun, babanın masasında olmayan bilgisayarla da oynuyorsun ama. Normal film bile izlemiyorsun, çok silahlı film istiyorsun ama cihada gelince ödün patlıyor. Burada bir gelişim çelişkisi var demektir.

Dinin felsefesini öğrenmek din değildir sevgili genç, bunu asla unutma. İlahiyat fakültesinde okutuluyor olması felsefenin din anlamına geldiğini göstermez, olsa olsa o, kavanozun etrafından balı seyretmektir sadece. Allah dindar kullar görmek istiyor, din filozofu olmaktan ibaret kullar değil. Zorunlu miktarda okumalı, geçip bırakmalısın onu çünkü dinin felsefesi olmaz. Daha yirmi yaşındayken Ebu Hanife ile kavga edebileceğini düşünen, ashab-ı kiram mefhumuyla tartışabilen biri olursan sonun ateizme kadar varır, mahvolursun.

Din, tartışmak ve genç yaşlardayken üzerinde oynamak için değildir; teslim olunsun ve “peki Rabbim” densin diyedir. Müslüman kelimesi zaten ‘teslim olmuş insan’ demektir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem kâfirlere gönderdiği mektuplarında “eslim-teslem” buyurmaktadır: Teslim ol, kurtul. Çünkü Müslümanlık, malını ve zevklerini olduğu gibi zihni de İslam’a teslim etmek anlamına gelir. İslam da insana neyi, nasıl kullanacağını söyler ve onu nefessiz bırakmaz. Bu nokta anlaşıldığında dinin ve şeriatın felsefesine dalmanın Müslümanlıkla eşit anlama gelmeyip ancak inatlaşmak olabileceğini de anlarız. Dinin felsefesiyle Allah bulunmaz, Allah din ile bulunabilir.

Bu vurgulamamızla din tartışmalarına asla girmemen gerektiğini söylemek istiyorum yavrum. Çünkü şeytan, tartıştığın bir dine teslim olmamanı sağlayacaktır senin. On dokuz yaşındasın ve sana ayetleri, hadisleri ulaştıran ashab-ı kiramı tartışıyorsun ne zamandır. İzlediğin bir video sebebiyle bunu yaptığın, ashab-ı kiramin bütün o muhteşem isimlerini ilkokul arkadaşın gibi sanmak düzeyine indirdiğinde onların sana ulaştırdığı Kur’an’ı zevkle okuyabilmen de artık mümkün olmaz. Unutma ki şeytan sana Kur’an düşmanlığını asla birdenbire vermeyecektir, böyle bir tuzağa düşmeyeceğini o da bilir. Sana önce Abdullah ibni Mesud’u tartıştıracak, gözünde itibardan düşürecek ve aşamalardan sonra ayetleri hafifsemeni sağlar. Önce bardağını kirletir, sen de o bardakla bir daha su içemezsin.

İblis, insan için hep aynı taktikleri uygulamıştır. Âdem aleyhisselamdan beri hep “Ali mi Muaviye mi haklı?” minvalli bir sözüm ona tartışma konusu icat etmiştir, böyle türden bir konu her zaman vardır. Yemin etmelisin ki dinini tartışma malzemesi hâline getirmemeli, dini yaşamak haricinde bir yükten kaçınmalısın. Dinin tartışılacak bir bölümü varsa bunu tartışan tartışmalıdır ama sen uzak durmalısın. Sen de bir gün ilim adamı olur musun? Elbette olabilirsin ve bunun için dua da ederiz. Hatta ikinci bir Ebu Hanife bile olabilirsin ki hele hanımlardan böyle bir ilim yıldızı çıksa ne muhteşem olur.

Ama bunu yapabilmen için şimdi, şu genç çağlarında dinin yüksek isimlerini hırpalayarak tartışan biri olmaman gerekir. Zaten böyle bir karara da insanlar senin ölümünden çok sonraları karar verebilirler, kendi kendine gelin güvey olacak değilsin. **Senin görevin dine teslimiyet, Allah’a umut bağlamak ve ümmetinin adamı, kaliteli insan olmaktır. Dindarlık da budur.**

*

Bakın gençler,

Kalp çok büyük bir yer değildir. Bir vadi değildir kimsenin kalbi. Dolayısıyla çok sevgi barındıramaz. Sevgi türleri çoğaldığında birbirini bitirirler. Mümin gencin kalbinde Allah, sevginin tamamını

oluşturmalıdır. Allah sevgisi söz konusu ise doyasıya, sınırsız sevebilirsin. Allah'ı ne kadar sevdiğin sorusunun cevabı olmaz, bunu miktarla ölçemezsin.

Bundan sonra anne-baba gelir, kâfir bile olsalar. İçinden sevginin gelmeyeceği, sevmeni zorlaştıran bir geçmişiniz varsa bile seviyor gibi davranacak, hürmeti eksiltmeyeceksin. Peygambere kılıç kaldırmış olmalarına rağmen, ashab-ı kiramın babalarına saygısı vardı. Çünkü Allah böyle istiyor.

Bundan sonra ashab-ı kiramı seveceksin. Biz bu dini onlardan aldık. Onları sevemeyen, onların bize bıraktığı Kur'an'ı anlayamaz, kıldıkları teravihi kılamaz.

Bundan sonra da ümmetimizin bugünlere gelmesini sağlayan imamları, âlimleri, mücahitleri seveceksin. Yaşadığın toprakları bedava bulmuş değilsin, sana topraklarını sapasağlam bırakan ve bedel ödeyen büyüklerini seveceksin.

Artan yere de bir eş adayını yerleştirebilirsin. Allah, peygamber, anne-baba sevgisine "biraz ileri gider misin, yer açalım" dediğin herhangi bir aşk senin hayatını batıran bir mikroptur, virüstür. Anne-babanın tahtını sallayarak kimseyi sevemezsin. Aşkın söz dinlemediği sadece filmlerde olur, gerçek ve gerçekçi seveceksin. Yüzeysel sevgiye düştüğünde bil ki Allah, peygamber, anne-baba, ashab-ı kiram doldurmadığı için o kalbin boşluğunu birileri gelip işgal etmiştir.

Bir genç istiyorum; okulu bitirmek diye bir puta tapınmıyor. Evlenip anne-baba olmaya hazır ama Allah'tan başkasına tapınmaya değil. Bir genç istiyorum; tabuta konduğu gün Allah'ın hiçbir kulunun onda hakkı kalmamış olacak, ardında eşinin gönlünü rahat bırakacak, herkese adaletli davranmış hatırlanacak. Aile fertlerine zulüm ve haksızlık onun sözlüğünde bulunmayacak. Bir genç istiyorum; dünyanın ge-çi-ci olduğuna iman ediyor, bu diyarın üç gün bile sürmediğini iyi biliyor. Bu iman da onu sabra teşvik ediyor; sinirlenip sigaraya başlamıyor ya da başkalarına sinirlenip Allah'a ibadetten soğumak gibi anlamsızlıklara yeltenmiyor.

Genç kardeşlerime, şimdi ve yıllar sonra geçerli olacak bir hakikati daha hatırlatmak isterim.

Her şeyi konuşuruz ama her şeyin konuşulduğu kadar kolay ve dümdüz olması mümkün değildir. Bunaldığın günler yaşayabilirsin. Namaz kılan bir annen olmasına rağmen seni delirtecek işler yapabilir, üstelik bunu namazdan dolayı bile yapıyor olabilir. Burası dünyadır. Rahat konuştuğumuz meseleleri aynı rahatlıkta uygulayamayabilir, çatlayacak gibi hissedebilir ve adeta boğulabiliriz. Büyük umutlar ve heyecanlarla girilen işte bir nevi fiyaskoyla karşılaşılabilir.

Allah hiç kimseye, her yolun dümdüz ve kolay olduğunu söz vermemiş ve zaten peygamberlerine bile böyle bir şey tattırmamıştır. Efendimiz aleyhisselam, Mekke'den Medine'ye hicret ettikten sonra dahi rahat nefes alabilmiş değildir. O kadar ki en son, vefat anında da bunalmaktaydı ve rahat bırakılmamıştı.

Öyleyse dünyanın pişmek için yaratılmış olduğunu ve rahatlığın burada sınırsız yaşanamayacağını bilmelisin. Yoksa büyük hayal kırıklıkları yaşarsın. Çok sinirlenip daralınca sabrı hatırla, bir kenara çekilip yüksek sesle Kur'an okumaya alış.

Şunu da unutma: Yirmi sene hapiste yatmaya razı ol ama annenden yirmi saniye bile ah alma sakın. Hiçbir işin yolunda gitmez. Hacca gitsen de huzuru bulamazsın. O ananın ahı seni hiç bırakmaz. Belki sana hakkını helal ederek ölmüştür ama meleklerin kaydında o ah durur ve bekler. Baba bedduasından da sakın. Gerisinden korkmadan yaşa.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.